

תחנת הרכבת: מיטה? האזרחים ישנים ב"כסית" צוחקים. אך בתחנת הרכבת הישנה מתחת לקרון שהגיע לפני חמש שעות מירושלים, ישן אדם, חייל משוחרר? עולה חדש? מי יודע? בעיניו זוהי קורת גג'נוחה נוחה יותר ומוגנת יותר מאשר ספסל בשדרה.

רחוב שכזו — בטחון? שני שוטרים וכלבם עוברים במסמאות החשוכות. עבודתם מתחילה בחצות. הלילה היא ממלכתם. הם מכירים את כל קניי הפשע, גם את פני רוב אנשי העולם התחתון. תפקידם לראות — אבל גם להיראות. לא רק לתפוס פושעים בשעות מעשה — גם למנוע פשעים בעצם נוכחותם. צעדיהם מודיעים: החוק אינו ישן. האזרח הישן אינו רואה אותם. הוא רואה א תהשוטר ביום — דואג לחוקי התנועה, עורך "דו"חיס", מקפיד על אלף זוקים נטרדים. אך בלילות, השוטר הוא המבטיח לציבור כי העדרו מרחובות העיר לא ינוצל לרעה.

קפה "כסית": אורות? לפני שעה היה המקום כמעט ריק. בחצות מופיעים "החשובים" — והפחות חשובים. מעט תרבות, מעט אמנות — והרבה, הרבה רכילות. אכן, זהו בית היוצר לתרבות האומה...

גות ליל

את תל-אביב הלילית

ינות אלה אינן מביעות אלא חלק זעיר מרמות העיר לנה ישנה. לא כל דבר ניתן לצילום, ולא כל אחת מאותן מויות החיות בלילה התל-אביבי היתה מוכנה לעמוד המצלמה. אחרים "הופתעו" והונצחו כתמונה — אך אחרים מו בראיתם את הצלם. דמותה האמתית של תל-אביב. ברגע מסוים — לא תמונה ימת, לא פרי דמיון עתונאי — אלא האמת המתגלה לעין בייקטיבית של המצלמה.

כיכר דיזנגוף: עסקים? הוא לא פחות מפורסם מן השעון שמתחתיו הוא מנהל את עסקיו. פעם הצטופפו מסביבו וקנו לחמניות ונקניקיות. כיום יש רק לחם שחור ונקניק.

אז מה?
בחיים.
בלילה?

